

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकेन सङ्गस्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः
पश्वो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्य आलभ्यन्ते देवताभ्यः
सुमदं दधात्याग्नेर्यीस्त्रिष्टुभौ याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेर्यीस्तेनाऽ-
ऽग्नेया यत् त्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृच्छै न देवताभ्यः सुमदं दधाति
वायवै नियुत्वते तूपरमा लंभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजसं एष आ लंभ्यते
तस्माद्यद्विद्यं वायुर्- (१)

वाति तद्विद्याङ्गःग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वते
स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वते भवति यजमानस्यानुन्मादाय
वायुमती श्वेतवती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वाय हिरण्यगुर्भः
समवर्तताग्र इत्याधारमा घारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगुर्भः
प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनां प्रत्या लंभ्यते
यच्चश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्वां
यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यदुजस्तदुजानां वायुर्वै पशूनां
प्रियं धाम् यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमुभि सञ्जानानाः पशव उप-
तिष्ठन्ते वायव्यः कुर्याद्यदाग्नेयाः प्राजापत्याः इत्याहुर्यद्वायव्य-
कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्राजापत्यं कुर्याद्वायो- (३)

रियाद्यद्वायव्यं पशुर्भवति तेन वायोर्नैति यत्प्राजापत्यः
 पुरोडाशे भवति तेन प्रजापतेनैति यद्वादशकपालस्तेन
 वैश्वानुराग्नैत्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमाणो-
 ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवतांश्चैव यज्ञं चाऽऽरभतेऽग्निरंवमो
 देवतानां विष्णुः परमो यदौग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति
 देवता (४)

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽव रुन्धे पुरोडाशेन वै देवा
 अमुष्मिलोक आर्द्धुवश्चरुणाऽस्मिन् यः कामयेतामुष्मिलोके
 क्रध्युयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक क्रध्नोति
 यदुष्टाकपालस्तेनाऽग्नेयो यत् त्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धै
 यः कामयेतास्मिलोक क्रध्युयामिति स चरुं कुर्वीताग्नेर्घृतं
 विष्णौस्तण्डुलास्तस्मा- (५)

चरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक क्रध्नोत्यादित्यो भवतीयं वा
 अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथो अस्यामेवाधिं यज्ञं तनुते यो वै
 संवथ्सुरमुख्यमभृत्वाऽग्निं चिनुते यथा सामि गर्भोऽवपद्यते ताहगेव
 तदार्तिमार्च्छद्वैश्वानुरं द्वादशकपालं पुरस्तान्निर्वपेथसंवथ्सुरो वा
 अग्निर्वैश्वानुरो यथा संवथ्सुरमास्वा (६)

काल आगते विजायत एवमेव संवथ्सुरमास्वा काल
 आगतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छत्युषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानुरः

प्रियामेवास्य तु नुवुमवं रुन्धे त्रीण्येतानि हुवीःषि भवन्ति त्रयं
इमे लोका एषां लोकानाः रोहाय॥ (७)

यद्रियंद्वायुर्च्छुणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादावाष्ट्रिःशब्दः॥ ७॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सुष्ठा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भवितुं
नाशक्रोध्मोऽब्रवीद्भ्रवदिथ्म यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं देवाः
समचिन्वन्ततो वै त आर्धुवन् यथसुमचिन्वन्तचित्यस्य चित्यत्वं य
एवं विद्वानुग्निं चिनुत क्रम्भ्रोत्येव कस्मै कमुग्निश्चीयत इत्याहुरग्निवा-
(८)

नं सानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै
कमुग्निश्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं
देवाः कस्मै कमुग्निश्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा अग्निश्चीयते
गृह्येव भवति कस्मै कमुग्निश्चीयत इत्याहुः पशुमानं सानीति वा
अग्नि- (९)

श्चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमुग्निश्चीयत इत्याहुः सुप्त
मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चम्ब्रयः प्रत्यं
च आत्मा संप्रम एतावन्त एवैनं मुष्मिल्लोक उपं जीवन्ति प्रजा-
पतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीत्र मय्युग्निं चैष्यसेति मा धक्षयति
सा त्वांतिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि
यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा

सादयतु तया देवतंयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तान्तिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभि मृशेत्प्रजा-
पतिस्त्वा सादयतु तया देवतंयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीदे- (११)

तीमामेवेष्टकां कृत्वोपाधत्तिदाहाय प्रजापतिरकामयतु
प्र जायेयेति स एतमुख्यमपश्यत्ते संवर्थस्त्रमविभृस्ततो वै स
प्राजायत तस्मांसंवर्थस्त्रं भार्यः प्रैव जायते तं वसंवोऽब्रुवन्म्र
त्वमंजनिष्ठा वृयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं
त्रीण्यहान्यविभरुस्तेनु (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिः शतं च तस्मात् अहं भार्यः
प्रैव जायते तात्रुद्रा अब्रुवन्म्र यूयमंजनिष्ठं वृयं प्र जायामहा
इति त रुद्रेभ्यः प्रायच्छुन्त षडहान्यविभरुस्तेनु त्रीणि च
शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिः शतं च तस्मात्पद्धुहं भार्यः प्रैव जायते
तानांदित्या अब्रुवन्म्र यूयमंजनिष्ठं वृयं (१३)

प्र जायामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायच्छुन्तं द्वादशाहान्यविभरुस्ते
त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिः शतं च तस्माद्वादशाहं भार्यः प्रैव
जायते तेन वै ते सुहस्रमसृजन्तोखां सहस्रतमीं य एवमुख्यं
साहस्रं वेद प्र सुहस्रं पशूनाम्रोति॥ (१४)

अग्निवान्यशुमानसानीति वा अग्निर्धैविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतंयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीदे-
तेन तानांदित्या अब्रुवन्म्र यूयमंजनिष्ठं वृयचत्वारि शब्दां ॥७॥ [२]

यजुंषा वा ए॒षा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते
यदुखा सा वा ए॒षैतर्हि॑ यातया॑म्नी॒ सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्ने॑
यु॒क्ष्वा हि ये तव॑ यु॒क्ष्वा हि दै॒वहूतमा॑ऽ इत्यु॒खायाँ॑ जुहोति॑ तेनै॒वैनां॑
पुनः प्रयुङ्के॑ तेनायाँ॑तयाम्नी॒ यो वा अ॒ग्निं योग् आगते युनक्ति॑ युङ्के॑
युञ्जा॑नेष्वग्ने॑ (१५)

यु॒क्ष्वा हि ये तव॑ यु॒क्ष्वा हि दै॒वहूतमा॑ऽ इत्याहै॒ष वा
अ॒ग्नेर्योग्यस्तेनै॒वैन॑ युनक्ति॑ युङ्के॑ युञ्जा॑नेषु॑ ब्रह्मवादिनो॑ वदन्ति॑
न्यंहुःग्निश्चेत्व्या॑(३) उत्ताना॑(३) इति॑ वयसां वा ए॒ष प्रतिमया॑
चीयते॑ यदुग्निर्यन्यश्चं॑ चिनुयात्पृष्ठित॑ ए॑नुमाह॑तय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं॑
न परित्व॑ शक्यादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानं॑ (१६)

पुरुषशीरूपमुप॑ दधाति॑ मुखुत॑ ए॒वैनुमाह॑तय ऋच्छन्ति॑ नोत्तानं॑
चिनुते॑ सुवर्ग्योऽस्य भवति॑ सौर्या॑ जुहोति॑ चक्षुरेवास्मिन्प्रति॑ दधाति॑
द्विर्जुहोति॑ द्वे॑ हि चक्षुषी॑ समान्या॑ जुहोति॑ समान॑ऽ हि चक्षुः॑
समृद्धै॑ देवासुराः॑ संयत्ता॑ आसन्ते॑ वामं॑ वसु॑ सं॑ न्यंदधत॑ तदेवा॑
वामभृतावृञ्जत॑ तद्वामभृतो॑ वामभृत्वं॑ यद्वामभृतमुपदधाति॑ वाममेव॑
तया॑ वसु॑ यजमानो॑ भ्रातृव्यस्य वृङ्के॑ हिरण्यमूर्धा॑ भवति॑ ज्योतिर्वै॑
हिरण्यं॑ ज्योतिर्वामं॑ ज्योतिषैवास्य॑ ज्योतिर्वामं॑ वृङ्के॑ द्वियजुर्भवति॑
प्रतिष्ठित्यै॥१७॥

आपो वरुणस्य पतंय आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
 समभवत्तस्य रेतः परापत्तत् तदियमभवद्यद् द्वितीयं परापत्तत्
 तदसावभवदियं वै विराङ्गसौ स्वराङ्गद्यद् विराजावुपदधातीमे
 एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्वति तदस्यां प्रतिं तिष्ठति तत्र
 जायते ता ओषधयो (१८)

वीरुधो भवन्ति ता अग्निरत्ति य एवं वेद प्रैव जायते-
 ऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे
 उपं दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिश्वतो यः सिक्तरेताः
 स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुपं दध्यादुत्तमायामन्याः रेतं
 एवास्य सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवध्सुरं न कं (१९)

चन प्रत्यवरोहेत्र हीमे कं चन प्रत्यवरोहत्तस्तदेनयोर्ब्रुतं यो
 वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षाऽमुष्मिल्लोके भवति यः
 सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षाऽमुष्मिल्लोके भवति चित्ति जुहोमि
 मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृथः समुद्रस्य
 वयुनस्य पत्मजुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाऽहाऽमर्त्यः हुविरिति
 स्वयमातृणामुपधाय जुहो- (२०)

त्येतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षा-
 ऽमुष्मिल्लोके भवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकाय
 चीयते यदग्निस्तस्य यदयथापूर्वं क्रियते ऽसुवर्गर्यमस्य तथसुवर्गर्यो-

अग्निश्चित्तिमुपधायाभि मृशेच्चित्तिमचिंति चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेव
वीता वृजिना च मर्त्तिन्नाये च नः स्वपत्याय देव दिति च
रास्वादितिमुरुष्येति यथापूर्वमेवैनामुप धत्ते प्राश्चमेनं चिनुते
सुवृग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओर्धवः कञ्जुहोति स्वपत्यायाशादश च॥४॥ [४]

विश्वकर्मा दिशां पतिः स नः पशून्यातु सोऽस्मान्यातु तस्मै
नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशां पतिः स नः पशून्यातु सोऽ
स्मान्यातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामीर्घेपतयस्ताभ्यो
वा एष आ वृश्यते यः पशुशीरुषाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप
दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवदिनो (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून्न दधाति शुचाऽरुण्यानर्पयति किं ततु
उच्छिष्ठष्टीति यद्विरण्येष्टका उपदधात्यमृतं वै हिरण्यममृतेनैव
ग्राम्येभ्यः पशुभ्यो भेषजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा
स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयाऽपानस्तृतीयाऽनु प्राण्यात्प्रथमाऽ
स्वयमातृण्णामुपधाय प्राणेनैव प्राण॑ समर्धयति व्यन्याद् (२३)

द्वितीयामुपधाय व्यानेनैव व्यान॑ समर्धयत्यपान्यात्तीयामुपधार
समर्धयत्यथो प्राणैरेवैन॑ समिन्द्रे भूर्भुवः सुवरिति स्वयमा-
तृण्णा उप दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा एताभिः खलु वै
व्याहृतीभिः प्रजापतिः प्राजायतु यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृण्णा

उपदधांतीमानेव लोकानुपदायैषु (२४)

लोकेष्वधि प्र जायते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा
चक्षुषे त्वा तयोऽदेवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सोदाग्निना॑ वै देवाः सुवर्गं
लोकमांजिगा॑ सन्तेन पतितुं नाशंक्रुवन्त एताश्वतसः स्वयमातृण्णा॑
अपश्यन्ता दिक्षूपांदधत् तेन सर्वतश्वक्षुषा सुवर्गं लोकमांयन्
यच्चतसः स्वयमातृण्णा॑ दिक्षूपदधांति सर्वतश्वक्षुषेव तदग्निना॑
यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानुभाणि च॥४॥ [५]

अग्न आ याहि वीतय इत्याहाहृतैवैनमुग्नि दूतं वृणीमहु॑
इत्याह हृतैवैनं वृणीतेऽग्निनाऽग्निः समिध्यत् इत्याहृ॒ समिन्द्र
एवैनमुग्निर्वृत्राणि॑ जघ्नुदित्याहृ॒ समिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधात्यग्ने॑
स्तोमं मनामहु॑ इत्याहृ॒ मनुत एवैनमेतानि॑ वा अहा॑ रूपाण्यं॑
(२६)

न्वहमेवैनं॑ चिनुतेऽवाहा॑ रूपाणि॑ रुन्धे ब्रह्मवादिनो॑
वदन्ति॑ कस्मौ॑सत्याद्यातयाम्नीरन्या॑ इष्टका॑ अयांतयाम्नी॑
लोकम्पृणेत्यैन्द्राग्नी॑ हि बारहस्पत्येति॑ ब्रूयादिन्द्राग्नी॑ च॑ हि देवानां॑
बृहस्पतिश्चायांतयामानोऽनुचर्वती॑ भवत्यजामित्वायानुष्टुभाऽनु॑
चरत्यात्मा॑ वै लोकम्पृणा॑ प्राणोऽनुष्टुसस्मात्प्राणः॑ सर्वाण्यङ्गान्यनु॑
चरति॑ ता अस्य॑ सूददोहसु॑ (२७)

इत्याहौ तस्मात्परुषिपरुषि रसः सोमङ् श्रीणन्ति पृशंजयं
 इत्याहान्त्रं वै पृशञ्ज्यन्त्रमेवाव॑ रुन्धेऽको वा अग्निरकोऽन्त्रमन्त्रमेवाव॑
 रुन्धे जन्मं देवानां विशस्तिष्वा रोचने दिव इत्याहेमानेवास्मै
 लोकाञ्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टकानां प्रतिष्ठां वैद् प्रत्येव
 तिष्ठति तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीदेत्याहैषा वा इष्टकानां
 प्रतिष्ठाय एवं वैद् प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूददोहसुस्तया पोडंश च॥३॥

[६]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदुग्निर्वज्रं एकादृशिनी
 यदग्नावेकादृशिनी मिनुयाद्वज्रैणैनः सुवर्गलोकादन्तर्दध्याद्यन्त
 मिनुयाथ्स्वरुभिः पशून्वर्धयेदेकयूपं मिनोति नैन् वज्रैण
 सुवर्गलोकादन्तर्दधाति न स्वरुभिः पशून्वर्धयति वि वा एष
 इन्द्रियेण वीर्येणर्थ्यते योऽग्निं चिन्वन्त्रधिक्रामत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाकमणं प्रतीष्टकामुपं दध्यान्तेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्ध्यते रुद्रो
 वा एष यदुग्निस्तस्य तिसः शरव्योः प्रतीचो तिरश्यनूचो ताभ्यो
 वा एष आ वृश्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयाचितं
 ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्यं एव नमस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं
 निष्कीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवथ्सरेण नमस्करोमि
 यत्ते रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवथ्सरेण

नमस्करोमि यत्ते रुद्र पुश्चाद्धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते
रुद्रेदावथ्सुरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदुवथ्सुरेण नमस्करोमि यत्ते
रुद्रोपरि धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र वथ्सुरेण नमस्करोमि
रुद्रो वा एष यदग्निः स यथा व्याघ्रः कुञ्जस्तिष्ठत्येवं वा एष एतरहि
सञ्चितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैन शमयति यैऽग्रयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तेषां त्वमस्युत्तमः प्रणो
जीवात्वे सुवा। आपं त्वाऽग्ने मनसापं त्वाऽग्ने तपसापं
त्वाऽग्ने दीक्षयापं त्वाग्न उपसद्ग्निरापं त्वाऽग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने
दक्षिणाभिरापं त्वाऽग्नेऽवभृथेनापं त्वाऽग्ने वशयापं त्वाऽग्ने
स्वगाकारेणेत्याहैषा वा अग्नेरास्तिस्तद्यैवैनमाप्नोति॥ (३३)

ऐन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तदग्नय आहारौ चं॥५॥ [७]

गायत्रेण पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तरा-
भ्यां पक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायज्ञायज्ञियेन् पुच्छमृतुष्वेव
प्रति तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति
प्रजापतिरग्निमसृजत् सौऽस्माथ्मृष्टः पराङ्मत्तं वारवन्तीयेनावारयत्
तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वं श्येतेन श्येती अकुरुत् तच्छ्येतस्य
श्येतत्वम् (३४)

यद्वारवन्तीयेनोपतिष्ठते वारयत एवैन श्येतेन श्येती कुरुते

प्रजापतेरुहृदयेनापिपक्षं प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्यं गच्छति
प्राच्या॑ त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दसाग्निना॑ देवतयाग्ने॒
शीष्णाग्ने॒ः शिर उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि॒ त्रैष्टुभेनु॒
छन्दसेन्द्रेण देवतयाग्ने॒ः पक्षेणाग्ने॒ः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्या॑ त्वा
दिशा सांदयामि (३५)

जागतेन छन्दसा सवित्रा देवतयाग्ने॒ः पुच्छेनाग्ने॒ः पुच्छमुपं
दधाम्युदीच्या॑ त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टुभेनु॒ छन्दसा मित्रावरुणाभ्यां
देवतयाग्ने॒ः पक्षेणाग्ने॒ः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वया॑ त्वा दिशा सांदयामि॒
पाङ्केनु॒ छन्दसा बृहस्पतिना देवतयाग्ने॒ः पृष्ठेनाग्ने॒ः पृष्ठमुपं दधामि॒
यो वा अपात्मानमग्निं चिनुते उपात्मामुष्मिल्लोके भवति॒ यः सात्मानं
चिनुते सात्मामुष्मिल्लोके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा॒
सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिल्लोके भवति॒ य एवं वेद॑॥ (३६)

इयैतत्वं प्रतीच्या॑ त्वा दिशा सांदयामि॒ यः सात्मानश्चिनुते द्वाविश्शतिश्च॥३॥————[८]

अग्ने॑ उदधे॑ या तु इषुर्युवा नाम् तया॑ नो मृडु॑ तस्यास्ते॑
नमस्तस्यास्तु॑ उपं जीवन्तो भूयास्माग्ने॑ दुध्र गह्य किंशिल वन्यु॑
या तु इषुर्युवा नाम् तया॑ नो मृडु॑ तस्यास्ते॑ नमस्तस्यास्तु॑ उपं
जीवन्तो भूयास्म् पञ्चु॑ वा एतेऽग्नयो॑ यच्चितंय उदधिरेव नामं प्रथमो॑
दुध्रः (३७)

द्वितीयो॑ गह्यस्तृतीयः॑ किंशिलश्वतुर्थो॑ वन्यः॑ पञ्चमस्तेभ्यो॑

यदा हुतीर्न जुहुयादध्यर्यु च यजमानं च प्र दहेयुर्यदेता
 आहुतीर्जुहोति भागधेयैनैवैना॑ञ्छमयति नार्ति॒माच्छत्यध्वर्युर्न
 यजमानो वाङ्मा॑ आसन्नसोः प्राणोऽक्ष्योश्वक्षुः कर्णयोः श्रोत्रं
 बाहुवोर्बलं मूरुवोरोजोऽरिष्टा॑ विश्वान्यज्ञानि तनूः (३८)

तनुवां मे सुह नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीरपु वा
 एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यौऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति वाङ्मा॑
 आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणनेवाऽत्मन्धत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो
 अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा॑ भुवनाविवेश तस्मै॑ रुद्रायु॑
 नमो अस्त्वाहुतिभागा॑ वा अन्ये रुद्रा॑ हुविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीय॑ हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन॑ यजुषा॑
 चरमायामिष्ठकायां नि दध्याद्वागधेयैनैवैन॑ शमयति॑ तस्य॑ त्वै॑
 शतरुद्रीय॑ हुतमित्याहुर्यस्यैतदग्नौ क्रियतु इति॑ वसवस्त्वा॑
 रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरस्त्वा॑ यमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः॑
 पान्त्वादित्यास्त्वा॑ विश्वैर्दैवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा॑ मारुतो॑
 मरुद्विरुत्तरतः॑ पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा॑ वरुणराजानोऽधस्ताचोपरिष्टाच पान्तु॑ न वा॑
 एतेन॑ पृतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेन॑मतः॑ प्राचीन॑ प्रोक्षति॑
 यथमश्चित्तमाज्यैन प्रोक्षति॑ तेन॑ पृतस्तेन॑ मेध्यस्तेन॑ प्रोक्षितः॥ (४१)

समीची नामांसि प्राची दिक्तस्या"स्ते ऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता
यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च
नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्या"स्ते
इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्या"स्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युर्दीची दिक्तस्या"स्ते
वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपती नामांसि बृहती दिक्तस्या"स्ते
बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामासीयं दिक्तस्या"स्ते यमोऽधि-
पतिः कल्माषंग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ
नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चितः रक्षन्ति
ताभ्यो यदाहुतीर्नं जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता
आहुतीर्जुहोति भागधेयैनैवैनाऽच्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न
यजमानो हेतयो नाम स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषवः
सलिलो निलिम्पा नाम (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वृज्ञिणो
नाम स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्रो व इषवो गह्वरोऽवस्थावानो
नाम स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषवः समुद्रोऽधिपतयो नाम
स्थ तेषां व उपरि गृहा वरुणं व इषवोऽवस्वान्कव्या नाम स्थ
पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अन्नं व इषं वो निमिषो वांतनामन्तेभ्यो वो नमस्ते नो मृडयत्
ते यं द्विष्पो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि हुतादो वा अन्ये
देवा अहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयांन्प्रीणाति दग्धा मधुमिश्रेणैता
आहुतीर्जुहोति भागुधेयैनैवैनांन्प्रीणात्यथो खल्वाहुरिष्टका वै देवा
अहुतादु इति (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीमः स्तनमूर्जस्वन्तं
धयापां प्रप्यांतमग्ने सरिरस्य मध्यैः। उथसं जुषस्व मधुमन्तमूर्व
समुद्रियः सदनमा विशस्वा। यो वा अग्निं प्रयुज्य न विमुश्चति
यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यन्पराभवत्येवमस्याग्निः परा
भवति तं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति सौऽग्निं चित्वा
लूक्षः (४७)

भवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः सुचं
जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति
तस्मादाहुर्यश्चैव वेद यश्च न सुधायः हु वै वाजी सुहितो
दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनं प्रीतः प्रीणाति
वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्षस्यांस्ते द्विष्पो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥७॥—[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञ ऋश्यं
ऋषभाय राज्ञे गवयः शर्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मुक्टः

क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंज्ञोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञः कुलुङ्गः
सिन्धौः शिंशुमारो हिमवंतो हुस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टावि॑शतिः॥१॥ [११]

मुयुः प्राजापत्य ऊलो हली॑क्षणो वृषद॑शस्ते ध्रुतुः सरस्वत्यै
शारिः श्येता पुरुषवाख्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो
नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुख्योवि॑शतिः॥२॥ [१२]

अ॒पां नम्रै ज॒षो नाक्रो मकरः कुली॑कयस्ते॒कूपारस्य वाचे
पैङ्गराजो भगाय कुषीतंक आती वाहुसो दर्विदा ते वायुव्या
दिग्भ्यश्वकवाकः॥ (५१)

अ॒पामेकुन्नवि॑शतिः॥३॥ [१३]

बलायाजगर आखुः सृजया शयण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवै॒सितो
मन्यवै॒ स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लौहिताहिस्ते त्वाष्ट्रा
प्रतिश्रुत्कायै वाहुसः॥ (५२)

[१४]

पुरुषमृगश्वन्द्रमसे गोधा कालंका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यहे
कृष्णो रात्रियै पिकः द्विङ्गा नीलंशीर्णी तै॒र्यम्णे ध्रुतुः
कत्कटः॥ (५३)

[१५]

सौरी बुलाकशर्यो मूयूरः श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कुपिञ्जलो
रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुण्ड्लार्ची गोलत्तिका ता अफसुरसामरण्याय
सूमरः॥ (५४)

[१६]

पृष्ठतो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कशस्तेऽनुमत्या अन्यवापो-
र्धमासानां मासां कश्यपः क्षयिः कुटरुदर्दत्यौहस्ते सिंनीवाल्यै
बृहस्पतये शित्पुटः॥ (५५)

[१७]

शकां भौमी पात्रः कशो मार्ण्युलवस्ते पितृणामृतूनां जहंका
संवथ्सुरायु लोपां कुपोत् उलूकः शुशस्ते नैरःक्रताः कृकुवाकुः
सावित्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृष्ठतः शकादादशादादश॥ १॥

[१८]

रुरु रौद्रः कृकलासः शुकुनिः पिप्पका ते शरव्यायै
हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्तुरक्षुः कृष्णः श्वा चंतुरक्षो गर्दभस्त
इतरजनानामन्नये धूङ्कां॥ (५७)

रुरुविशुतिः॥ १॥

[१९]

अलुज आन्तरिक्ष उद्रो मद्दुः पुवस्तेऽपामदित्यै

ह॒सुसाचिरिन्द्राण्यै कीर्शा॑ गृध्र॑ः शितिकृक्षी॑ वौंध्राण॑सस्ते॑
दि॒व्या॑ द्यावा॒पृथि॒व्या॑ श्वा॒वित्॥ (५८)

[२०]

सुपूर्णः पा॑र्जन्यो॑ हु॒सो॑ वृक्तो॑ वृषद॒शस्ते॑ ऐ॒न्द्रा॑ अ॒पामु॒द्रो॑-
ज्यर्म्मो॑ लौपा॒शः सि॒हो॑ नंकुलो॑ व्याप्रस्ते॑ महेन्द्रायु॑ कामायु॑
परस्वान्॥ (५९)

अलूजः सुपूर्ण॑ऽष्टादशाष्टादशः॥ १॥ [२१]

आग्नेयः॑ कृष्णग्रीवः॑ सारस्वती॑ मेषी॑ बम्भुः॑ सौम्यः॑ पौष्णः॑ इयामः॑
शितिपृष्ठो॑ बार्हस्पत्यः॑ शिल्पो॑ वै॒श्वदेव॑ ऐ॒न्द्रो॑ऽरुणो॑ मारुतः॑ कल्माषं॑
ऐ॒न्द्राग्नः॑ सर्वहितो॑ऽधोरामः॑ सावित्रो॑ वारुणः॑ पेत्वः॥ (६०)

आग्नेयो॑ द्वाविश्शतिः॥ १॥ [२२]

अश्वस्तूपरो॑ गोमृगस्ते॑ प्राजापत्या॑ आग्नेयौ॑ कृष्णग्रीवौ॑ त्वाष्ट्रौ॑
लौमशस्त्रकथौ॑ शितिपृष्ठौ॑ बार्हस्पत्यौ॑ धात्रे॑ पृषोदरः॑ सौर्यो॑ बुलक्षः॑
पेत्वः॥ (६१)

अश्वः॑ पोडंशा॥ १॥ [२३]

अग्नयो॑ऽर्नीकवते॑ रोहिंताज्जिरनङ्घानङ्घोरामौ॑ सावित्रौ॑ पौष्णौ॑
रंजतनोभी॑ वै॒श्वदेवौ॑ पिशङ्गौ॑ तूपरौ॑ मारुतः॑ कल्माषं॑ आग्नेयः॑
कृष्णो॑ऽजः॑ सारस्वती॑ मेषी॑ वारुणः॑ कृष्ण॑ एकशितिपात्पेत्वः॥ (६२)

अग्नयो॑ऽर्नीकवते॑ द्वाविश्शतिः॥ १॥ [२४]

यदेकेन प्रजापतिः प्रेणानु यज्ञुषापो विश्वकर्माग्नि आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्नि उदधे
सुमीचीन्द्राय मयुरपां बलाय पुरुषमृगः सौरी पृष्ठतः शका रुरुरलुजः सुपुण आग्नेयोऽश्वोऽग्नेयोऽनीकवते
चतुर्विंशतिः॥२४॥

यदेकेन स पार्षीयानेतद्वा अग्नेधनुस्तदुवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा अपां नप्रेऽश्वस्तूपरो द्विषंष्टिः॥६२॥

यदेकेनैकशितिपात्येत्वः॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः
समाप्तः॥५-५॥